

Amerika zahajuje „ruský scénář“ pro svého největšího nepřítele

- CZ24 News | 23. května 2020

USA: Studená válka mezi Spojenými státy a Čínou přehází do finanční roviny. Soudě podle akcí amerických senátorů připravuje Čína úplné odpojení od amerického finančního trhu, který je zdrojem kapitálu pro mnoho velkých čínských společností.

V období aktivní globalizace a vytváření toho, co západní geopolitičtí odborníci hrdě nazývali „Čimerika“ (Čína + Amerika) – jakési symbiotické spolupráce a srůstání ekonomik a finančních sektorů USA a Číny – se čínské společnosti, včetně státních, velmi aktivně snažily umístit své akcie a dluhopisy na amerických trzích. To poskytovalo přístup k velkým penězům a otevíralo mnoho příležitostí, pokud jde o spolupráci s mezinárodními bankami, které jsou vždy loajálnější ke společností, jejichž akcie jsou kótovány na burze cenných papírů v New Yorku (NYSE) nebo Nasdaq. Navíc: v této masivní kampani čínských emitentů na amerických burzách byla přítomna určitá část prestiže a druh touhy získat oficiální uznání, že čínské korporace jsou skutečně mezinárodními a vážnými hráči v globální ekonomice.

Z hlediska oficiálního Washingtonu byly bonusy, které dostávaly čínské společnosti za umístění akcií a dluhopisů na amerických trzích, bezvýznamné ve srovnání s pákou nátlaku, kterou Washington získával na ty společnosti, které vzaly peníze od amerických investorů a jejichž vedení se zatajeným dechem začalo hledět na citace amerických burz. Ve skutečnosti jsme nyní svědky procesu používání této páky proti Číně: Senát USA se jednomyslně (to je důležité!) rozhodl přijmout návrh zákona, který povede k delistingu (vyloučení z obchodování) akcií a depozitních příjmů čínských společností obchodovaných na amerických burzách.

BBC uvádí: „Americký senát schválil návrh zákona, který by mohl některým čínským společností zakázat prodej akcií na amerických burzách. Zákon vyžaduje, aby zahraniční firmy dodržovaly americké standardy týkající se auditu a dalších finančních norem. Opatření by nyní měla přijmout Sněmovna reprezentantů (Kongres USA – pozn. red.), dříve než ho podepíše prezident Trump. <...> Návrh zákona bude také vyžadovat, aby veřejně obchodované společnosti zveřejnily, zda jsou vlastněny nebo kontrolovány zahraniční vládou“.

Jak správně uvádějí britští novináři, návrh zákona se teoreticky vztahuje na všechny zahraniční společnosti, ale je zaměřen konkrétně na Čínu.

Čínské (nejen) státní společnosti ne moc rády pouštějí americké a Amerikou kontrolované auditory do své domácí kuchyně. Kromě toho čínské zákony v zásadě zakazují předávání určitých kategorií finančních informací do zahraničí. Je nepravděpodobné, že by oficiální Peking byl ochoten dělat v této otázce ponížující ústupky, tím spíše, že současný systém skvěle fungoval po mnoho let: američtí investoři měli možnost podílet se na explozivním růstu ekonomiky ČLR a dostávali často obrovské dividendy od společností z ropného, telekomunikačního, developerského a petrochemického odvětví – a nepokládali zbytečné otázky. Skutečnost, že se pozice amerických finančních regulačních orgánů a zákonodárců najednou změnila, není výsledkem několika podnikových skandálů v Číně (jak rádi píší někteří novináři), ale zjevným důsledkem politického konfliktu mezi Washingtonem a Pekingem.

Mimochodem, prvními oběťmi amerických pokusů o utažení finančních šroubů čínské ekonomice byli paradoxně američtí důchodci, kteří jsou obsluhováni penzijním fondem pro státní zaměstnance a

armádu.

Začátkem května, jak uvádí podnikatelský časopis Forbes, „Bílý dům vedený prezidentem Trumpem učinil oficiální krok - mezinárodní akciové portfolio používané (penzijním fondem - pozn. red.) pro členy armády nesmí investovat do žádných čínských akcií. A tečka.“

Přitom byl zachován přístup státního penzijního fondu k finančním nástrojům na jiných finančních trzích. Touha zachovat přístup současných a budoucích amerických „státních důchodců“ k příjmům od společností v jiných zemích zřejmě převážila nad vlasteneckou vášní Trumpovy administrativy, ale protičínské emoce zvítězily nad ekonomickou logikou. V jistém smyslu to lze považovat za znak obratu ve vztazích mezi oběma zeměmi: symbióza, která byla kdysi založena na vývozu kapitálu a pracovních míst z USA do Číny výměnou za velmi levný dovoz, který vytvářel umělý (a v podstatě falešný) blahobyt pro obyčejné Američany, už Bílý dům nezajímá. Ten chce nyní připravit Čínu o americký kapitál a vrátit pracovní místa do Spojených států.

Nejspíše nebudou žádné zvláštní problémy s otázkou zbavení ČLR přístupu k americkým penězům: zákaz poskytování úvěrů čínským společnostem se státní účastí ze strany amerických bank je dalším logickým krokem zejména proto, že již byl otestován proti Rusku. Vymazání společností se státní účastí (nebo společností, které spadají do příštího kola protičínských sankcí) je také snadné organizovat a získat přitom další bonus ve formě dočasného, ale docela možná prudkého poklesu cen čínských akcií.

Bílý dům, pokud Kongres schválí návrh zákona schválený Senátem, bude mít příležitost ukázat voličům něco, co se podobá rozhodujícímu vítězství na finanční frontě: klesající ceny akcií Baidu, PetroChina, China Petroleum & Chemical Corporation, Alibaba Group nebo China Mobile.

Bude to však iluzorní vítězství. Akcie těchto společností koupí v Hongkongu rozumní mezinárodní nebo čínští investoři, kteří budou Trumpovi vděční za takový příjemný dárek, ale americkým voličům o tom v televizi vyprávět nebudou.

Ale s pracovními místy, závody a továrnami to bude mnohem složitější. Sankce mohou odstranit čínské akce z americké burzy, ale nemohou postavit závod. Není možné postavit továrnu pomocí tiskárny dolarů, najít pro ni pracovní síly s odpovídající kvalifikací (udělat z blogerů a obchodníků frézaře, to se tak rychle nepodaří, a možná se to nepodaří vůbec) a pokračovat v infrastruktuře. Bílý dům se bude muset touto otázkou zabývat o něco později. Zatím Trumpova vláda sází na sankce a legendární americkou vynalézavost, znásobenou tvrdohlavostí.

Ani tyto vlastnosti však nemusí stačit, aby se americká ekonomika po zrušení symbiózy s Čínou náhle stala zdravou, silnou a produktivní.